

[Valdemar Thomsen.]

værkere, Skomagere, Skræddere, Landpostbude o. s. v. Disse Folk er ofte kun med for at deltage i Foreningens Fester, i Juletræsfester, i Andespil o. lign., og derfor forekommer det mig at være praktisk at benævne disse saakaldte Husmænd som Juletræshusmænd, ogsaa for at understrege, at Medlemstallet i Husmandsforeningerne ikke skal tages alt for højtideligt. Men maaske det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen føler sig som Repræsentant for denne Kategori. Hans Standpunkt til Smørprisen kunde tyde paa det. Men alligevel, det ærede Medlem maa ikke vente nogen Undskyldning fra min Side af den Grund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. D. Jensen: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, udtalte, at op til 50 pCt. af dem, der staar i Husmandsorganisationerne, er Skomagere, Skræddere, Haandværkere, altsaa Folk uden for Landbruget. Jeg maa tilstaa, at det undrer mig, at det ærede Medlem overhovedet kan fremsætte en saadan Udtalelse, idet det er ganske givet, at naar man tager de mindre Jordbrugere og den Klasse, det ærede Medlem omtalte, kan de sidstnævnte ikke udgøre 50 pCt. af disse ude paa Landet.

Jeg maa yderligere tilføje, at en saadan Paastand beviser tydelig nok, at det var rigtigt, hvad jeg sagde før, at det ærede Medlem aldrig har gjort sig den Ulejlighed overhovedet at sætte sig ind i Husmandsforeningernes Forhold; ellers kunde en saadan Udtalelse ikke fremkomme fra det ærede Medlem.

Jeg fastholder min tidligere Udtalelse, og jeg maa samtidig sige, at jeg havde ikke ventet en Undskyldning fra det ærede Medlem, netop fordi det vist ikke ligger for det ærede Medlems Natur at se Sandheden i Øjnene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen, at det ved Stikprøver er undersøgt, hvordan det forholder sig med Medlemsskabet i Husmandsforeningerne, og det har vist sig, at mange Steder er op til 50 pCt. af Medlemmerne Haandværkere o. lign. Og hvis det ærede Medlem vil tænke sig om, kunde han

maaske nok forstaa det, naar han ved, at det ofte er i Stationsbyer, disse Foreninger holder deres Fester og netop af den Grund faar de Medlemmer, de ofte har.

Anton Simonsen: Jeg vil gerne henvende den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Forholdene i Skanderborg Bane- gaards Stationsbygning. Denne Stationsbygning har ikke som saa mange andre undergaaet en Ombygning og Modernisering, som f. Eks. Stationsbygningerne i Fredericia, Vejle, Horsens, Aarhus, Aalborg og mange andre. Der er ikke gjort noget ved den siden Banens Anlæg; den har ikke været undergivet Trafikministeriets særlige Bevaagenhed. Jeg vil gerne spørge den højtærede Trafikminister, om der ikke paa det Finanslovsforslag, vi her behandler, eller paa Tillægsbevillingsloven kunde afsættes et Beløb til at modernisere Skanderborg Stationsbygning. Det er meget haardt tiltrængt, og det vil blive hilst med stor Glæde og Tilfredshed af Byens handlende og industridrivende og Byens Befolkning i Almindelighed. Det vil ogsaa vække Tilfredshed blandt de mange rejsende og Turister, der om Sommeren besøger Skanderborg By og dens smukke Omegn. De rejsende, der maa standse op i Skanderborg for at skifte Tog, maa undertiden opholde sig i længere Tid paa Stationen, og Forholdene der er meget snævre. Restaurationen maa benyttes som Venteværelse, og for rejsende med Børn og særlig med smaa Børn, er det i hvert Fald ikke sundhedsmæssigt forsvarligt at sidde i længere Tid i et Restaurationslokale, der er fuldt af Tobaksrøg. Der findes ganske vist et mindre Venteværelse, men det bliver vist aldrig opvarmet. En Gennemgang midt igennem Stationsbygningen vilde være i særlig Grad ønskelig; det er nemlig meget svært for fremmede at finde Vej ud af Banegaarden, særlig i denne mørke Tid. Bekostningen vil næppe blive særlig stor. Saa langt tilbage som under sidste Krig var Spørgsmaalet fremme, og der blev lavet en Slags Plan med et Overslag over Omkostningerne, der dengang laa omkring ved 4 000—5 000 Kr. Nu vil det naturligvis med de Materialepriser, vi har, blive betydelig dyrere, maaske en 20 000—25 000 Kr.; men at det er stærkt paakrævet, er ganske givet.

Der er et Forhold, som jeg med det samme vil omtale; det er maaske af mindre Betydning, men vi maa jo ogsaa tage Smaatingene med i disse Tider. Det drejer sig om de ikke ubetydelige Arealer, som Banerne ejer langs Jernbanelinierne. Spørgs-